

Studiekonventet kring tidegård och mässa i Ronneby den 27 juli — 2 augusti 1966

Det var första gången som Laurentius Petri Sällskapet förlade sitt årliga sommar- och studiekonvent till Ronneby, och denna gamla stad och brunnsort utgjorde en mycket idealisk miljö för ett sådant konvent. Främst tack vare sin vackra och medeltida kyrka, ty kyrkan är ju alltid den centrala platsen, när man samlas till ett konvent. Intill Helgakorskyrkan låg församlingshemmet, där föreläsningar, repetitioner och samkväm hölls. I Rådhuskällaren vid Karlskronagatan samlades man till gemensamma måltider, då man icke blott intog erforderliga "drivmedel" utan fick fröjdas åt glatt och otvunget umgänge. Zankers pensionat, där de flesta konventsdeltagarna var inkvarterade, hade en vänlig atmosfär, och att det låg några kilometers väg från händelsernas centrum spelar ingen roll på 1960-talet, då de flesta har bil och de som ingen har kan få lift. Det var sålunda väl sørjt för deltagarnas bekvämlighet och välbefinnande.

Deltagarna uppgick till ett 30-tal, och ibland dem märktes sådana, som ogärna försummar ett konvent utan infinner sig år efter år. Där fanns också sådana som dyker upp med några års mellanrum och sådana som bevistade sitt första konvent i Laurentius Petri Sällskapet. Man kunde också göra en tredelning av deltagarna

efter en annan utgångspunkt: präster, kyrkomusiker, lekmän. Men trots den differentierade bakgrunden fanns inga murar. Man var ett hjärta och en själ.

Efter morgonens Laudes och den därpå följande bibelmeditationen i Helgakorskyrkan, som på fredagen utbyttes mot mässa och på söndagen mot matutin, höll fil. lic. Folke Bohlin tre föreläsningar under rubriken "Gregoriansk sång i tidegård och mässa". Deltagarnas kunskaper i gregoriansk var naturligtvis mycket skiftande, men var man nybörjare, blev föreläsningarna en utomordentligt god introduktion i gregorianskens elementa. De mer eller mycket avancerade hade säkerligen också nytta av föreläsningarna, eftersom de utformades som en handledning för ledare av studiecirkel i gregoriansk med en metodik, som innehöll många nya grepp. Resten av förmiddagarna ägnades åt sångövningar, i första hand åt de tideböner, som sjöngs under konventet ur Svenskt Antifonale I och II, men också Liturgiska Nämndens förslag till ny mässmusik, av vilka den allmänna serien användes vid söndagens högmässa i Helgakorskyrkan. Hymnologiska Institutets "17 Psalmer med koraller" övades och prövades vid flera tillfällen. Av dessa blev väl nr 14 "Ej annat lamm, ej annat namn" med text av Ch.

Rosetti (övers. Britt G. Hallqvist) och musik av Ingmar Milveden den som fängslade mest.

På eftermiddagarna delade sig deltagarna i två grupper. Grupp A bildade en studiecirkel under Professor Ragnar Holtes ledning kring neumerna i St. Gallen-manuskripten, grupp B ägnade sig åt körsång under ledning av Helgakorskyrkans organist, musikedirektör Zaid Bjurek.

”Vad kan neumerna lära oss?” var ämnet för en kvällsföreläsning av professor Ragnar Holte, som gav en orientering om nutida forskningar i de äldsta källskrifterna i den gregorianska sången. En annan kvällsföreläsning hölls av tonsättaren Ingmar Milveden över ämnet ”Hur man komponerar en psalmmelodi”. Åhörarna hade kanske föreställt sig att få en inblick i tonsättarens egen psalmkompositionsteknik, men fick i stället lyssna till ett lika lärt som fängslande tvärsnitt genom kyrkomusikens historia. En tredje föreläsning ägnades åt Laurentius Petri, mannen och gärningen och hölls av docenten Bo Ahlberg. Ämnet var högst motiverat. Var skulle man intressera sig för att få veta mer om denne märklige man om icke i det sällskap som bär hans namn?

Men kvällarna ägnades icke bara åt föreläsningar, det blev också utflykter: en kväll till Hjortsberga, där sångövning

och samkväm hölls i församlingshemmet och completorium sjöngs i den gamla medeltidskyrkan. En annan kväll ställdes färden till Backaryd, där vesper sjöngs i kyrkan enligt Liturgiska Nämndens förslag till alternativt aftonsångsritual. Man fäste sig vid att så många församlingsbor mötte upp en lördagkväll, medan storsestemern ännu pågick. Efter vespern inbjöds deltagarna av kyrkoherde och fru Karl Erik Wallin till samkväm i prästgården. En annan kväll var konventsdeltagarna gäster hos kyrkoherde och fru Osten Hårdh i Ronneby.

En punkt på programmet, som säkerligen motsågs med livligt intresse, var sista kvällens samtal över ämnet Rollfördelningen i gudstjänsten. Diskussionen blev också livlig och många synpunkter och meningar framfördes.

Men det väsentligaste, det centrala i ett konvent är att deltagarna får samlas till gemenskap i tidebön och mässa kring Ord och Sakrament. Dagligen sjöngs laudes, sext och completorium, och två gånger dukades Herrens bord.

Rika och oförgätliga blev dagarna i Ronneby, som icke blott gav vidgade kunskaper i gregorianik och större förtrogenhet med tidegårdens sång utan också andlig vila och vederkvickelse.

Stina Källqvist